

XIII OGÓLNOPOLSKA STUDENCKA KONFERENCJA NAUKOWA

„PRZESTRZEŃ I ARCHITEKTURA BEZ BARIER W TEORII I PRAKTYCE. INTEGRACYJNE DZIAŁANIA W KIERUNKU LIKWIDACJI BARIER ARCHITEKTONICZNYCH I STRUKTURALNYCH”

18 MAJA 2023 ROKU, NOWY TARG

PATRONAT HONOROWY:

p.o. Rektora Podhalańskiej Państwowej Uczelni Zawodowej
w Nowym Targu, dr Bianka Godlewska-Dzioboń

KOMITET NAUKOWY:

dr hab. inż. arch. Hubert Mełges, prof. PPUZ
dr inż. arch. Małgorzata Mełges
dr inż. arch. Agata Bentkowska
mgr inż. arch. Katarzyna Sieńko-Dragosz

KOMITET ORGANIZACYJNY:

dr inż. arch. Agata Bentkowska
mgr inż. arch. Katarzyna Sieńko-Dragosz
mgr inż. arch. Agnieszka Fudali
mgr inż. Grzegorz Kamieniarczyk
mgr Monika Jakobiszyn

Konferencja skierowana jest do szerokiego gremium społecznego o różnych profesjach mających wpływ na uniwersalne kształtowanie przestrzeni zewnętrznej i wewnętrznej. Tematyka konferencji ukierunkowana jest na zagadnienia jakości życia bez ograniczeń i barier, takich jak: środowisko mieszkaniowe, miejsca pracy, edukacja, opieka zdrowotna, kultura, rekreacja, kontakt z przyrodą i sport. Celem konferencji jest zaproponowanie interdyscyplinarnych rozwiązań integracyjnych dla wszystkich grup społecznych, niezależnie od wieku i możliwości poruszania się.

Według wyników Europejskiego Badania Ankiety Zdrowia (European Health Interview Survey – EHIS) w 2014 roku w Polsce było 7,7 mln osób z niepełnosprawnościami. Ponadto, od około 30 lat można zaobserwować przyspieszone starzenie się społeczeństwa. Obecnie co piąty mieszkaniec Polski ma więcej niż 60 lat, a diagnozy wskazują, że do 2050 roku odsetek seniorów po 60 roku życia w polskim społeczeństwie podwoi się. W nowej, zmieniającej się rzeczywistości projektowanie bez barier jest bardzo istotne dla funkcjonowania szerokiej grupy użytkowników, a w szczególności osób starszych i niepełnosprawnych.

PANELE TEMATYCZNE KONFERENCJI

1. Diagnozy dostępności i bezpieczeństwa dowolnie wybranych istniejących przestrzeni publicznych oraz obiektów zamieszkania i przeznaczenia publicznego z uwzględnieniem indywidualnych i zbiorowych potrzeb osób z niepełnosprawnością i osób starszych.

Współczesna rzeczywistość mieszkańców różnych regionów Polski w kontekście dostępności architektonicznej i przestrzennej określa stopień i sposób ich partycypacji w życiu społecznym i kulturowym.

2. Zasady projektowania uniwersalnego przestrzeni architektury i rewitalizacji (Universal design).

- Identyczne zastosowanie (Equitable use)
- Elastyczność użycia (Flexibility In use)
- Prosta i intuicyjna obsługa (Simple and intuitive)
- Czytelna informacja (Perceptible information)
- Tolerancja na błędy (Tolerance for error)
- Minimalizacja wysiłku fizycznego (Low physical effort)
- Parametry i wielkość przestrzeni umożliwiające dostęp i użytkowanie (*Size and space for approach and use*)

3. Wdrażanie zasad uniwersalnego projektowania w programach edukacyjnych na uczelniach wyższych oraz w edukacji społecznej.

Istotą projektowania uniwersalnego jest jego interdyscyplinarny charakter kształcenia i szkolenia. Procesy edukacyjne powinny uwzględniać potrzeby i partycypację wszystkich użytkowników (końcowych), w tym osób z różnymi niepełnosprawnościami i innych ze szczególnymi potrzebami.

4. Cele, którym powinno służyć projektowanie bez barier.

Oprócz wymienionych celów projektowania uniwersalnego, należy zwrócić uwagę na indywidualne odczucia użytkowników i zachowanie szacunku dla ludzi, niezależnie od ich sprawności fizycznej i mentalnej. Warunkiem realizacji indywidualnych potrzeb społecznych powinno być umożliwienie ich realizacji poprzez likwidację wszelkich barier dla wszystkich.

5. Działania rewitalizacyjne – analiza istniejących i projektowanych rozwiązań.

- Spojrzenie całościowe na przestrzenny obszar objęty rewitalizacją (analiza tkanki mieszkaniowej, usługowej, komunikacji, rekreacji itp.).
- Analiza architektoniczna – identyfikacja istniejących barier architektonicznych (dostępność wewnętrzna i zewnętrzna), danego obiektu, grupy obiektów o konkretnym przeznaczeniu i konkretnej przestrzeni publicznej.
- Analiza rozwiązań infrastrukturalnych – definicja przestrzeni publicznej w kontekście programowym i użytkowym uwzględniająca różnorodne potrzeby jej użytkowników, dająca możliwość samodzielnego i bezpiecznego poruszania się w obrębie ciągów komunikacyjnych (pieszych i pieszo-jezdnymi), budynków i w ich otoczeniu.

OGÓLNE WYJAŚNIENIE ZASAD PROJEKTOWANIA UNIWERSALNEGO W CELU UŁATWIENIA PODJEĆCIA TEMATÓW REFERATÓW

1. Równy dostęp (Equitable Use).

Celem projektowania powinno być zapewnienie użyteczności dla odbiorców przy uwzględnieniu ich różnorodności i zapewnienie wszystkim osobom możliwości korzystania z tych samych rozwiązań lub, jeśli nie jest to możliwe, zapewnienie rozwiązań równorzędnych.

2. Elastyczność użytkowania (Flexibility in Use).

Dobry projekt powinien uwzględniać upodobania i możliwości różnych osób. Oznacza to konieczność przewidzenia wielu dróg, którymi może podążać użytkownik, chcąc osiągnąć cel. Elastyczność użytkowania wymusza uwzględnienie różnych możliwości fizycznych, zwiększenie oraz dopasowanie do możliwości czynnościowych danej osoby.

3. Prostota i intuicyjność (Simple and Intuitive Use).

Sposób korzystania z zaprojektowanego rozwiązania musi być łatwy do zrozumienia przez odbiorcę i niezależny od doświadczenia użytkownika, jego wiedzy, znajomości języka i aktualnego poziomu koncentracji.

4. Czytelna informacja (Perceptible Information).

Rozwiązaniem jest przekazywanie informacji równolegle za pomocą różnych kanałów. Istotne są więc: czytelność oraz wielozmysłowy przekaz.

5. Tolerancja na błędy (Tolerance for Error).

Użytkownicy popełniają błędy, które mogą wynikać z ich zmęczenia lub rozkojarzenia. Dobrze opracowany projekt chroni użytkownika przed konsekwencjami niezamierzonych działań.

6. Minimalizowanie wysiłku fizycznego (Low Physical Effort).

Zasada ta jest przeniesiona wprost z projektowania środowiska pracy (ergonomia), w którym ochrona zdrowia pracowników wymaga ograniczenia wysiłku fizycznego, częstotliwości wykonywania powtarzalnych zadań oraz wykonywania ich w nienaturalnej pozycji ciała.

7. Parametry i wielkość przestrzeni umożliwiające dostęp i użytkowanie (Size and Space for Approach and Use).

Zasada ta wywodzi się ze stosowanej w ergonomii reguły miar ograniczających. Wymaga ona dopasowania projektu do przestrzeni zajmowanej przez użytkowników, parametrów ciała, postury, zasięgu ramion, poziomu wzroku i pola widzenia oraz słuchu.

BIURO KONFERENCJI:

mgr Monika Jakobiszyn
Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw
Podhalańska Państwowa Uczelnia
Zawodowa w Nowym Targu
ul. Kokoszków 71, 34-400 Nowy Targ
tel. 795-434-531
e-mail: architektura@ppuz.edu.pl

INFORMACJE PRAKTYCZNE

- Każdy uczestnik konferencji, wygłaszający referat, otrzyma certyfikat uczestnictwa
- Udział w konferencji jest bezpłatny
- Forma prezentacji: referat (prezentacja multimedialna)
- Czas wystąpienia 10-15 minut
- Pytania prosimy kierować na adres e-mail: architektura@ppuz.edu.pl
- Miejsce obrad: online na platformie Zoom (każdy uczestnik otrzyma na adres e-mail link do spotkania, na którym odbędzie się konferencja) oraz w siedzibie Podhalańskiej Państwowej Uczelni Zawodowej w Nowym Targu (ul. Kokoszków 71, Nowy Targ)
- Zgłoszenia: na podstawie karty zgłoszenia do dnia 04.05.2023 r.

ORGANIZATORZY:

Instytut Techniczny Podhalańskiej Państwowej Uczelni
Zawodowej w Nowym Targu
Koło Naukowe „Ad Quadratum”
Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw